

HELENA VONDRÁČKOVÁ

KVÍTEK MANDRAGORY

U příležitosti vydání originálních nahrávek slavných písní z repertoáru Heleny Vondráčkové, které si pro svůj muzikál Kvítek mandragory vybrali jeho tvůrci, jsme se sešli se samotnou zpěvačkou. Helena prozradila nejen, jak se dívá na tento druh „hit-muzikálů“, ale také mnoho ze svých zkušeností s tímto atraktivním divadelním žánrem.

Heleno, výběr Kvítek mandragory vychází k stejnojmennému muzikálu, který je postavený z písniček celé tvé kariéry. Jaký je to pocit mít „svůj“ muzikál?

Je to moc krásný pocit. Velmi mě to potěšilo, když mě tvůrci tohoto muzikálu oslovili. Dostal jsem k posouzení scénář a seznam písní a musím říct, že jsem byla nadšená! Aby to nikoho nemátlo: muzikál Kvítek mandragory není o mě, ale skvěle využívá moje písničky. Jde o krimi komedii, která je nejen akční, ale i zde zažijete místa, kde se zasmějete... Moc se mi to líbilo, tak jsem ráda souhlasila s celým nápadem a věřím, že každý, kdo na muzikál Kvítek mandragory přijde, tak si ho užije.

Muzikálem, i když se nejspíš v té době tak nepojmenovával, si začala svou profesionální kariéru v divadle Rokoko. Na jaká představení z šedesátých let si ráda vzpomeneš?

Bavilo mě představení v roce 1968 Osm lásek Waldemara Matusky, kde jsem s Waldou mohla zpívat, a to pro mě jako elévku byla velická pocta!

Pak to bylo Čekání na slávu a v roce 1967 Listy důvěrné, kde jsme si s Martou Kubišovou a Václavem Neckářem ověřili, jak nám hlasy společně krásně zní a harmonují. Každé představení jsme si ohromně užívali...

Co ti dalo účinkování v divadle Rokoko do následující hvězdné kariéry?

Rozhodně zkušenost! V roce 1965 jsem přijala angažmá do Divadla Rokoko jako absolutní začátečnice. Zpívala jsem, tančila, učila jsem se jazyky, hrála na klavír, sportovala jsem – to byl dobrý základ, ale měla jsem se stále ještě moc co učit. Díky opravdovým profesionálům v divadle jsem k tomu dostala skvělou příležitost. Navíc jsem ještě soukromě chodila na hodiny zpěvu a taky stepu k Franku Townovi... Byla to pro mě obrovská škola, díky níž jsem později spoustu věcí i při zahraničních angažmá lehce zvládala.

Muzikály tě provází víc jak padesát let. Nejdřív v podobě písní v repertoáru tvých koncertů a od devadesátých let přímo v divadlech. Byl „návrát“ do divadla něčím pro tebe složitým?

Vůbec to nebylo složité! Byl to první dotek s muzikálem na světové úrovni (1992 Les Misérables v Divadle na Vinohradech). Pravda je, že ve srovnání muzikálu šedesátých let jsem viděla ten ohromný posun, co tento žánr urazil – včetně choreografie, scény, výpravy, světla – prostě všeho! Pro mě a mé kolegy to bylo něco úžasného, a tak jsme k tomu i přistupovali s obrovskou pokorou. Byla to pro mě velká pocta, že jsem díky Zdeňkovi Borovcovi a producentovi

Adamu Novákovi dostala šanci v tomto muzikále účinkovat.

Co tě nejvíc baví na účinkování v muzikálech?

Široká škála možností využít vše: nejen zpěv, tanec, ale i herecký projev.

Na jaké osobnosti z divadla ráda vzpomínáš?

Jsou to lidé z mých začátků. První zkušenosti a první kolegové, kteří mi pomáhali. Určitě mezi ně patří můj první ředitel Divadla Rokoko Darek Vostřel, dirigenti (TOČR) Josef Vobruba a Karel Krautgartner, choreograf Luboš Ogoun a režisér Jaromír Vašta, který se mnou spolupracoval v pořadu Vysílá studio A. Těch lidí je samozřejmě celá řada...

Zaskočilo tě někdy něco v přípravě na muzikál?

Ano. Když jsem před pár lety dostala nabídku od Milana Lasičí ztvárnit hlavní postavu Dolly Lewiové v muzikálu Hello, Dolly! na Nové scéně v Bratislavě. Je to nádherná role, a tak jsem se do ní pustila s velkým nadšením. Učila jsem se intenzivně text, kterého nebylo málo. To by nebyl takový problém, ale Dolly to je vodopád slov – mluví i 15 minut bez nadechnutí... Takže se při zkouškách stávalo, že jsem ztratila

nit a nevěděla jak dál. Chvilku jsem měla pochybnosti, jestli to dám, ale nakonec jsem to zvládla. Bylo to nádherné představení, které diváci oceňovali dlouhým potleskem. A pro mne to byl asi největší z oršůků, co se muzikálových rolí týká.

Jaké muzikály si viděla ve světě a který se ti nejvíc líbil?

Viděla jsem spoustu muzikálů po celém světě. A většina se mi moc líbila. Takže těžký výběr. Jeden muzikál mě naprosto ohromil: Starlight Express od Andrewa Lloyd Webbera. Všichni účinkující předváděli neuvěřitelné artistické a zároveň pěvecké výkony na kolečkových bruslích. Jezdili po celém divadle včetně balkónu šílenou rychlostí a živě zpívali. Vůbec jsem nemohla uvěřit, že se to dá udýchat, a tak jsem si to šla ověřit ke zvukařům, jestli nejde o playback – nebyl, zpívali opravdu živě!

Máš svůj „muzikálový sen“, který čeká na splnění?

Jeden sen mám, je to Sunset Boulevard, kde je role, která by se mi moc líbila. Mimochodem hlavní melodii jsem nazpívala s českým textem Michaela Prostějovského Jednou za život. Tak to se zatím v Praze nepodařilo uvést.

SU6658-2

Foto © Stanislav Honzík

VT 0094-2

MILAN PEROUTKA & SHOPAHOLIC NICOL

SPOLU/SAMI

Po úspěšných singlech z minulých let se Milan Peroutka a Perutě hlásí o slovo se silnou emotivní baladou Spolu/Sami. Vůbec poprvé v historii pětičlenné pop rockové formace jde navíc o duet. S populárním zpěvákem a hercem Milanem Peroutkou, který tvář má známý hlas, si její střihla známá youtuberka a moderátorka Shopaholic Nicol. Podobně podmanivý jako samotná skladba je i její videoklip. Ten vznikl v režii Zdeňka Sopůška. Píseň společně s klipem předznamenávají očekávané debutové album Žij a tancuj, jenž vyjde na jaře tohoto roku.

„Spolu/Sami je song o lásce, která už nemůže být opětvovaná, protože na ni zbylo jen jedno srdce. Melancholický lyrický videoklip jsme se Zdeňkem natáčeli v zasneženém Liberci a jeho

okolí. V autě jsme s Nikčou projezdili dlouhé hodiny, a aby toho nebylo málo, ještě jsme se do něj při dotáčkách vrátili. Ale za nejlepší výsledek třeba bojovat, a my věděli, že chceme být na tohle naše první hudební spojení psáni. To moderátorské už máme v hudební televizi za sebou, a v blízké budoucnosti nás čeká zatím tajná nová televizní výzva.“ říká Milan Peroutka k novince, v níž není nouze o zjitřené emoce a působivé záběry.

Píseň, kterou fanoušci kapely znají z koncertů v podání Milana a jejího autora, kytaristy Šimona Martínka, se dle Peroutkových slov na svou ženskou interpretku poměrně načekala: „S kapelou jsme si dlouho lámali hlavu nad tím, koho si do songu přivzeme na hostovačku. V úvahu přicházela spousta jmen. Dokonce jsme

song natočili ve studiu s jednou zpěvačkou, ale její vydavatelství nám potom udělalo čáru přes rozpočet. Na chvíli jsem se z toho zhroutil, pak šel spát, a ráno už měl v hlavě Nikču. Psal jsem jí na Srí Lanku a vzala si na rozhodnutí jeden den. Bylo to šílený, protože jsem na jedné straně domlouval, jak bude vypadat videoklip, a na straně druhé nevěděl, kdo v něm vlastně bude zpívat. Jsem ale fatalista a věřím v to, že všechno je tak, jak být má.“

K novince, o jejíž produkci se postarali Martin Havlena a bubeník Perutí Michal Jiráň, pak Peroutka ještě dodává: „Myslím, že je to jedna z písní, která na člověka dýchne určitou pochmurnou emoci, a každý si v ní najde to své. Po Druhém břehu je singl Spolu/Sami další citlivou baladou, která má

na našich koncertech s Perutěmi mezi energickými songy své pevné místo.“

Dle výše řečeného je nasnadě, že Spolu/Sami stejně jako několik dalších novinek z na jaro chystaného debutu Žij a tancuj, zazní i na nadcházejícím Rub a líc tour. Milan Peroutka & Perutě v jeho rámci vystoupí 28. března v Brněnském SONO Centru, 10. dubna v pražské ROXY a 12. dubna v Lidových sadech v Liberci. Na všech třech koncertech se představí také kapela Sebastian, a jak naznačuje Peroutka, možná dojde i na jedno zajímavé překvapení: „Jedna z Nikči prvních podmínek byla, abych na ni netlačil, abys námi song zpívala na koncertech. Před pár dny se mi ale svěřila, že by si poprvé na koncertní pódia chtěla stoupnout právě se mnou. Tak uvidíme...“

Foto © Lukáš Kladníček

Foto © Martin Kubíček

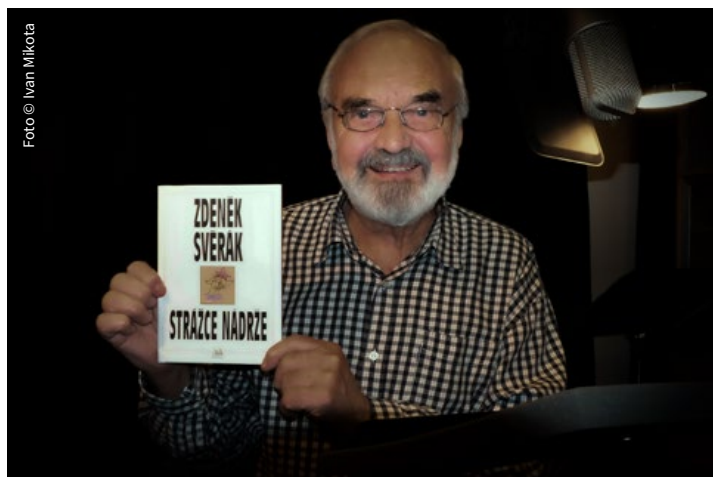

Foto © Ivan Mikota

ZDENĚK SVĚRÁK

AUDIOKNIHA STRÁŽCE NÁDRŽE

Loni na podzim vyšla u nakladatelství Grada nová kniha Zdeňka Svěráka *Strážce nádrže*, který ji nyní ve své interpretaci vydává v audiopodobě u vydavatelství Supraphon. Účinek autorovy četby umocňuje hudba Jaroslava Uhlíře. Audiokniha *Strážce nádrže* vychází 8. března 2019 v kompletu tří CD, ale také v digitálních formátech.

Svoji novou knihu představil Zdeněk Svěrák těmito slovy: „Měl jsem dlouho nápad týkající se dvou přehrad v Jizerských horách. Jedna se jmenuje Souš a druhá Desná, známá také jako Protržená. Když jsem si prostudoval, jak vznikly a jaké byly příčiny té tragédie, že se Desná protrhla, tak jsem si říkal: Hrome, vždyť já bych měl strach, když obě byly stavěny naprosto stejnou metodou a jedna takhle selhala. Ta druhá musí mít nějakého strážce, který ve dne v noci dbá, aby ji nepotkal podobný osud. Tak jsem si toho strážce vymyslel. A pak

jsem si říkal, že by ten člověk mohl být starý asi jako já, to znamená, že by měl být dávno v důchodu a přivydělával by si jako strážce. A že by mohl psát dopisy nahoru, jakési dopisy do nebe. Ten ředitel povodí, kterému strážce Smrček píše, mu nikdy neodpoví. Stýká se s ním jenom prostřednictvím pana inženýra Anděla. Někomu to může i dojít, že jsou to skoro dopisy Pánu Bohu. Obzvláště, když to tady řekneme.“

V loňském roce Zdeněk Svěrák získal Zvláštní cenu Asociace vydavatelů audioknih za mimořádný přínos v oblasti mluveného

slova. Svůj vztah k audioknihám okomentoval: „Jsem rád, že se audioknihy za poslední roky tak rozšířily, protože lidé mají málo času na čtení a často tráví dny třeba za volantem, kde si mohou literaturu užít tímhle způsobem.“

Poslední kniha Zdeňka Svěráka *Strážce nádrže* sklízí zasloužený čtenářský obdiv. Její zvuková podoba je tedy přirozeným souputníkem literární podoby, zvláště čte-li ji autor sám. **Audiokniha vychází u Supraphonu v pátek 8. března 2019.** Celkový čas nahrávky je 193 minut; autorovu

interpretaci opět citlivě doplňují melodie Jaroslava Uhlíře.

Audioknihu *Strážce nádrže* představí Supraphon také v rámci své prezentace na 25. mezinárodním knižním veletrhu a literárním festivalu Svět knihy Praha 2019, kde ji za přítomnosti Zdeňka Svěráka pokřtí ve čtvrtek 9. května od 15 hodin v Sále audioknih.

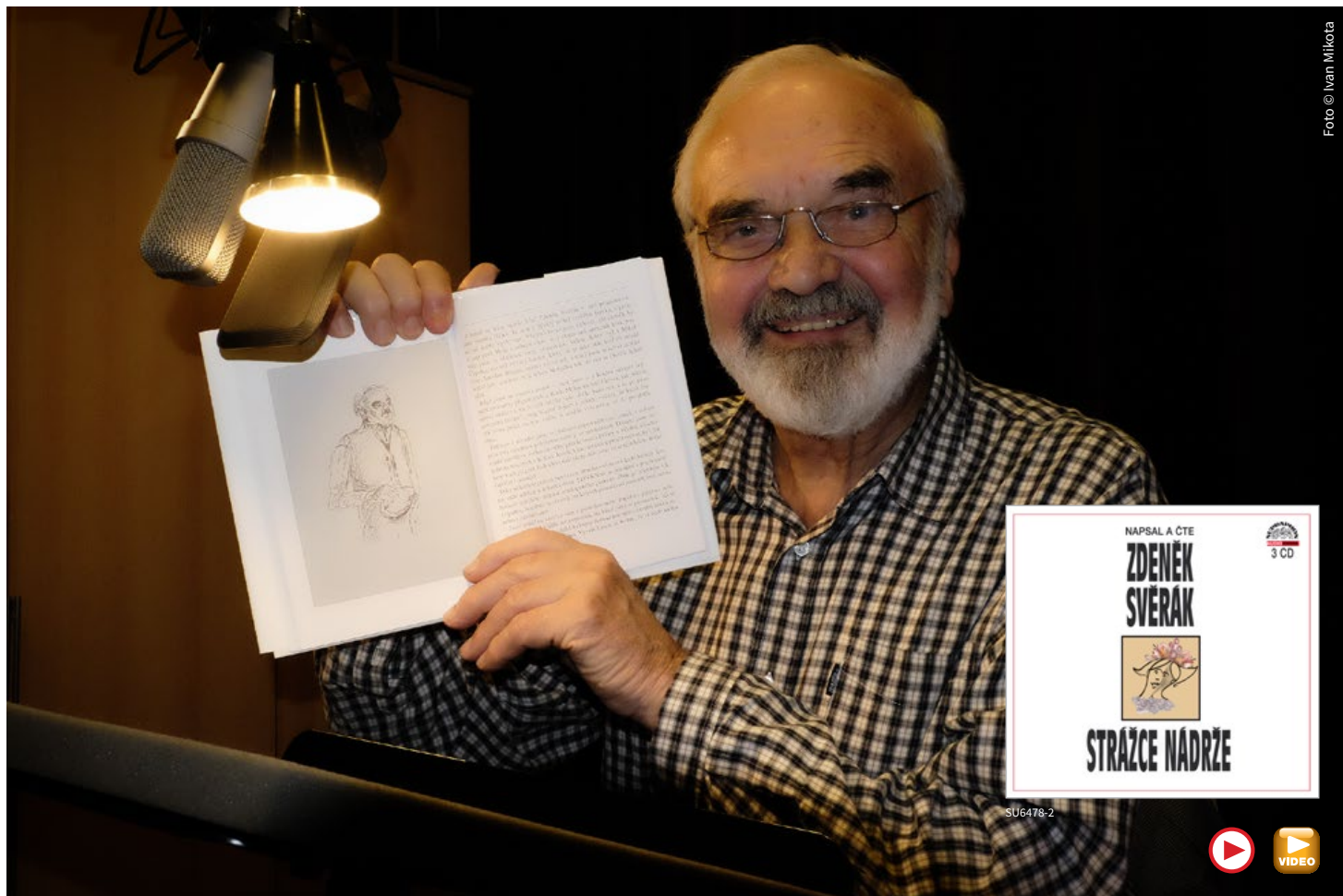

Foto © Ivan Mikota

SU6478-2

JIŘÍ SCHELINGER & FRANTIŠEK RINGO ČECH

NA CESTĚ OD BUBBLE-GUMU K RACHOTU

Tři roky po vydání reedice alb Hrr na ně...nám se líbí..., kterou Supraphon připomněl nedožitě 65. narozeniny Jiřího Schelingera, vychází opět v zajímavě vybavené ZCD reedici alba Báječní muži / Nemám hlas jako zvon. Nahrávky, jež vznikly mezi lety 1973 a 1975, a nyní byly doplněny o deset bonusových písní, symbolizují společnou cestu J. Schelingera a F. R. Čecha od legračních popěvků k vážnému rocku. Na své si tak přijdou fandové výchozích jednoduchých dupaček s až dadaistickými texty, ale i působivých balad, hardrocku a podivuhodných cover verzí kapel jako Black Sabbath, Status Quo či Beatles.

„Těsně předtím, než Jirka přišel do kapely, jsem měl se svým bubble-gumem velký úspěch. Šlágr stíhal šlágr. Právě v té době jsem začal poslouchat britský hardrockový kapely Deep Purple a Black Sabbath... Byl jsem z nich úplně hotovej a rozhodl jsem se, že musím postavit skupinu, která bude hrát stejně dobře a hlavně tvrdě jako Párplové a Sabati. Problém spočíval v tom, že Viki Sodoma, který u mě zpíval, byl sice v podstatě bigbíták, hvězda Matadors, ale pro hardrockovou muziku se nehodil,“ vzpomíná František Ringo Čech ve své knize Jiří Schelinger: Život a... (Orba, 1994) na období, kdy došlo k zásadnímu přelomu v jeho hudebním směřování.

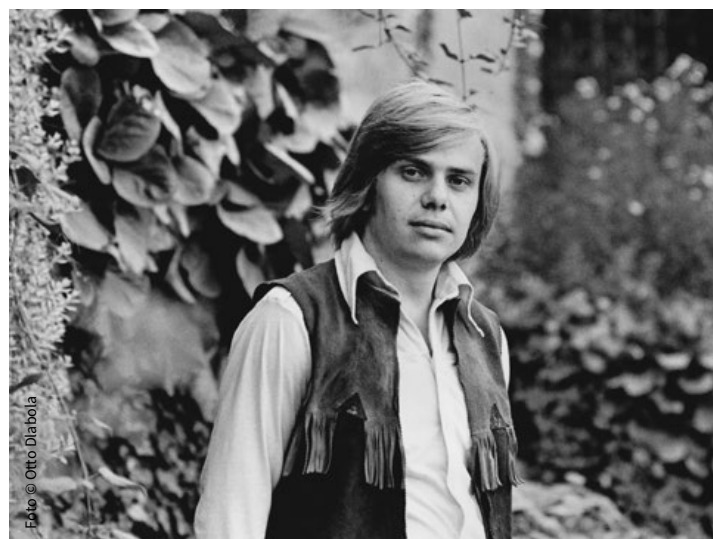
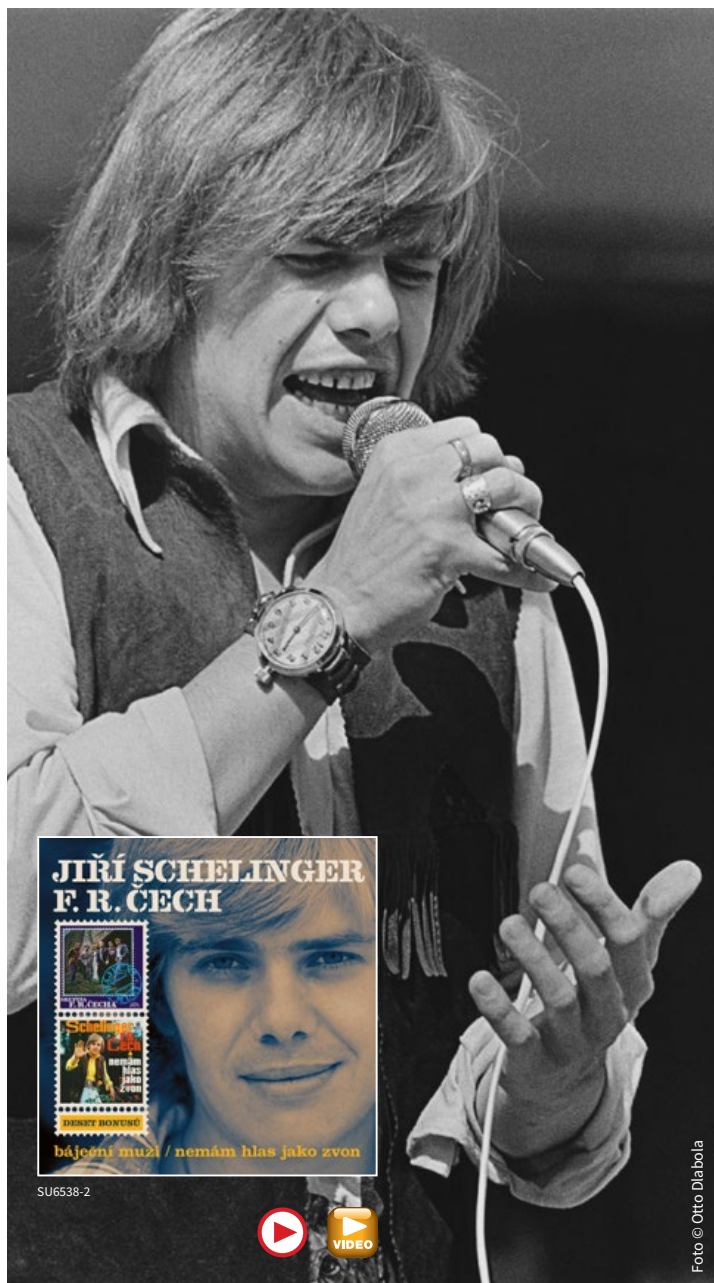
Ten ve své podstatě odstartoval odchod Viktora Sodomy, respektive Čechovo setkání s Jiřím Schelingerem, tehdejší zpěvákem kapely Faraon. Toto přechodné období pokrývá album Báječní muži, vydané jen pod hlavičkou Skupina F. R. Čecha, jehož tucet nahrávek (rovná polovina z nich byla převzatých) vzniklo nespojitě od března 1973 do prosince 1974 a u mikrofonu při vzniku tří z nich stál ještě Viktor Sodoma.

Jednodušší, i když ne vyložené rockověji, už působí dobou svého vzniku mladší album Nemám hlas jako zvon, jehož dvanáct písní bylo nahráno v září roku 1974. I tak je zde ale stále patrná – jak i sám Čech přiznává – „určitá nesourodost“. Nic to ale nemění na

tom, že obě alba i díky své pestrosti detailně rozkrývají změnu v uměleckém směřování dua Schelinger-Čech, včetně postupně narůstajícího autorského podílu prvního jmenovaného. Navíc zde najdeme také několik vydařených skladeb kytaristy Odlřicha Řihy a mezi bonusy rovněž hitovky z pera Jaroslava Uhlíře a Karla Svobody. To vše doplněné o obsáhlý booklet s dobovými i novými ohlasy a ikonickými fotografiemi Otto Dlabala.

Zapomínat ale nemůžeme ani na to, že v paměti tuzemských rockových fanoušků mají obě tato alba nezpochybnitelné místo také díky prvním dvěma cover verzím Black Sabbath (Báječní muži / Into the Void

a Metro, dobrý den / A National Acrobat), které kdy v Československu pronikly do gramofonových drážek. „Byla to jen otázka taktiky a švejkování. Režim příliš nerespektoval autorská práva a povinnosti vůči západním zemím, tím pádem to nikoho nic nestálo, a my jsme si vybírali z těch kapel, které jsme nejvíc milovali. Jakmile byl schválený text, tak se už nikdo moc nezajímal, jestli jsou to původně Black Sabbath, Deep Purple nebo kdokoli jiný. Nebylo to tedy zas tak složité, jak se může dnes zdát...“ vzpomíná František Ringo Čech.

MARSYAS

KULTOVNÍ FOLKROCKOVÉ ALBUM V PARÁDNÍ REEDICI NA CD A VINYLU!

Přípravy jeho vzniku se datovaly od poloviny sedmdesátých let, vyšlo v roce 1978 a dodnes platí za hudební rodinné stříbro. Zuzana Míchnová (letos v březnu významně životně jubilující), Petr Kalandra a Oskar Petr se tu z původního akustického tria dvou kytar a tří hlasů proměnili v elektrifikovaným souborem dočasně doplněnou partu. Kapelník, aranžér a kytarista Pavel Fořt si do studia pozval mj. M. Kocába, O. Soukupa, L. Malinu, J. Kubíka, E. Viklického nebo J. Hrubého, aby celkový

zvuk učinil folkrockovým, aniž by porušil jemnou písničkářskou podstatu předloh. Většinovému autoru muziky a textů O. Petrovi zdatně sekundovali kolegyně a kolega, vedle repertoárových příspěvků a sólového zpívání vytvářející skvělé vícehlasy. Ty, společně s mnohovrstevnatými a pestrými obrazy a obraty opatřenými texty, jsou stále jasným poznávacím znamením a zárukou mimořádné kvality. Letošní reedici se dostalo zvukové péče právem vyhlášeného studia Sono. Grafické variace na původní

albová východiska vytvořili Karel Haloun a Luděk Kubík (3. dílna). Rozevírací obal LP a CD digipack obsahují komplet písňových textů, dobový i nový sleeve-note, recenze, postřehy muzikantů a dokumentární

fotografie. Vinyl o hmotnosti 180 gramů doplňuje tuto reedici do podoby sběratelsky atraktivní, připomínající jeden z našich nejlepších hudebních momentů.

TRACKLIST: HRNEK (SLEEPY MOUNTAIN ECSTASY) / DÍVKA Z PLAKÁTU / BARVÁM (I'LL KEEP IT WITH MINE) / POSTAVÍM SI DŮM Z OBILÍ / ZMRZLNÁŘ / LILIN TANEC / PALETA / DOPISY / BĚLÁSEK ZTRACENÝ V DÁLKÁCH / DEN S TEBOU / **CD BONUS** PŘÍŠTĚ SE TI RADŠI VYHNU / ZÁLIV ŽÁR

Foto © Miroslav Jirsa

SU6555-2

Foto © Miroslav Jirsa

Foto © Miroslav Jirsa

Foto © Ivan Mikota

A. Geislerová

POHÁDKOVNÍK

GEISLEROVÁ, POLÁKOVÁ, DĚRGEL, PRACHAŘ
A DALŠÍ HERCI VYBRALI A NAČETLI SVÉ OBLÍBENÉ POHÁDKY

V nové audioknize Pohádkovník aneb Herci čtou své oblíbené pohádky se setkávají příběhy veselé i smutné, ironické i přívětivé, pohádky klasické s moderními. V pozoruhodném výběru a interpretaci šestice herců – Ani Geislerové, Barbory Polákové, Jiřího Suchého z Tábora, Václava Jílka, Patrika Děrgela a Jakuba Prachaře – vznikla nahrávka trvající pět hodin; herci ji naplnili příběhy, které je v dětství ovlivnily do té míry, že je nyní radostně předávají dalším generacím dětských posluchačů. Supraphon audioknihu vydá na CD-MP3, ale i v digitálních formátech, symbolicky v pátek 29. března 2019, kdy se koná po celé České republice dětmi oblíbená akce Noc s Andersenem. ▶

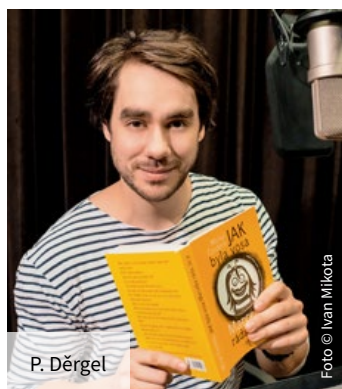
V. Jílek

Foto © Ivan Mikota

B. Poláková

Foto © Petr Kurečka

P. Děrgel

Foto © Ivan Mikota

J. Suchý z Tábora

Foto © Ivan Mikota

Pohádkovník je strom, který se sází každoročně během Noci s Andersenem. Tato akce, která vznikla před devatenácti lety a každoročně ji pořádá Klub dětských knihoven Svazu knihovníků a informačních pracovníků ČR, učí děti, jak je prima kamarádit se s knížkami. Tradici sázení Pohádkovníků odstartovala Noc s Andersenem před čtrnácti lety, kdy byly vysázeny na počest dvoustého výročí narození dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena čtyři tisíce stromků. Podle stromu, na kterém rozkvétají pohádkové příběhy, získala své jméno i nová audiokniha vydavatelství Supraphon.

„Vše se odvinulo od nápadu oslovit kolegy here, kteří již jsou rodiči, a požádat je o jejich milované pohádky, na něž vzpomínají z dětství a nyní je s chutí čtou vlastním dětem,“ upřesňuje **Václav Jílek**, který stojí za nápadem Pohádkovník realizovat. **Aňa Geislerová**

se k audioknihám určeným dětem vyjádřila: „Audioknihy hltáme ve velkém a nejvíc posloucháme s dětmi pohádky, když jedeme někam dlouho autem.“ **Barbora Poláková** uvedla: „Až moje holky trochu vyrostou, určitě jim budu pouštět pohádky na gramofonu, tak jako mně je kdysi pouštěli z desek rodiče.“

Herec **Jiří Suchý z Tábora** zmínil: „Mám dvě malé děti, a i když jsou hodně temperamentní, dokáží u audiopohádky proseďet celé hodiny. Na jejich obličejích je krásně vidět, jak se soustřeďují a nechávají se pohltit fantazií.“

Patrik Děrgel řekl: „Vosu Marcelku jsem do Pohádkovníku vybral, protože je to typ knížky, která dokáže oslovit nejen děti, ale také jejich rodiče. Pohádka má nejen přesah, ale také pobavi, a to považuji za důležité.“

Jakub Prachař na otázku, proč si do Pohádkovníku vybral Král měl tři syny Jana Wericha, s úsměvem odpověděl: „Protože je

vní ukryto celé tajemství života a světa kolem nás, a o tom by se děti měly dozvědět.“ Producentka audioknihy Pohádkovník aneb Herci čtou své oblíbené pohádky **Naďa Dvorská** šestici herců doplňuje: „Naše nová audiokniha obsahuje pohádky, které se dotýkají dětství snad každého z nás. Některé nám četli rodiče či babičky a potom jsme je vyprávěli zase svým dětem. Někdo může říct, že některé příběhy

stárnou, ale pohádky vybrané herci pro Pohádkovník díky putování mezi generacemi stále znovu ožívají a stávají se věčnými.“

Pohádky stylově doplňuje hudba **Václava Trojana** v citlivé interpretaci houslového virtuosa **Václava Hudečka**, kytaristy **Lubomíra Brabce** a akordeonisty **Pavla Drešera**. Na titulní straně bookletu je použita ilustrace **Maťa Mišíka**.

OBSAH AUDIOKNIHY: Aňa Geislerová čte Andersenovo Děvčátko se sirkami, Povídání o pejskovi a kočičce Josefa Čapka či kapitolu z Pipi Dlouhé punčochy Astrid Lindgrenové, **Barbora Poláková** načte oblíbené kapitoly z Petra Pana skotského spisovatele Jamese M. Barrieho, **Václav Jílek** pohádku O princezně Jasněnce a ševci, který létal od Jana Drdy, **Jakub Prachař** si doslova vyhrál s pohádkou z Werichova Fimfára Král měl tři syny, **Jiří Suchý z Tábora** vybral příběhy z půvabných Karafiátových Broučků a **Patrik Děrgel** vtipný příběh nazvaný Jak byla vosu Marcelka ráda, že je od teatrologa a pohádkáře Michala Cunderleho.

Foto © Ivan Mikota

J. Prachař

Foto © Michael Hanke

Foto © Martin Kubica

DIVADLO SPEJBLA A HURVÍNKA

SLAVÍ 90 LET SPOLUPRÁCE SE SUPRAPHONEM

První nahrávky Spejbla a Hurvínka byly pořizeny v roce 1929 a katalogově spojené firmy Ultraphon, Esta a na ně navazující Supraphon jsou od té doby po celých devadesát let při tom. Nová kompilace současné ředitelky Divadla S+H Denisy Kirschnerové s výmluvným názvem Hurvínkův kouzelný gramofon tuto skutečnost dokládá výběrem těch nejlepších dialogů obou hlavních protagonistů v podání všech tří dosavadních interpretů, tedy profesora Josefa Skupy, Miloše Kirschnera a Martina Kláska. Je to velmi zajímavá exkurze do slavné historie Divadla S + H, ale také do zvukových záznamů v českém jazyce, třeba ještě zprvu točených v nahrávacím studiu v Berlíně.

Denisa Kirschnerová k tomu poznamenala: „Je neuvěřitelné, že letos v červnu uplyne již 90 let od chvíle, kdy profesor Josef Skupa natočil první nahrávku se Spejblem a Hurvínkem. Díky výjimečně dlouhé a plodné spolupráci Supraphonu a interpretů Divadla S+H získaly nahrávky celkem 37 zlatých desek a 26 platinových desek a nechybí ani mimořádná

diamantová deska za 5 397 500 prodaných zvukových nosičů. Na nahrávkách spolupracovaly osobnosti hereckého i režisérského světa. Musím vzpomenout například Jiřího Šrámka, Tomáše Vondrovce, Olgu Walló, Karla Weinlicha, Jana Fuchse, ale také Lídu Engelovou či Jiřího Menzela. Za herecké bardy pak bych jmenovala například Františka Filipovského,

Rudolfa Hrušínského, Danu Medřickou, Miloše Kopeckého, Vlastimila Brodského či Stelu Závorkovou. Pro album Hurvínkův kouzelný gramofon jsme připravili výběr oblíbených scének za uplynulých devadesát let, díky kterým můžete naslouchat Spejblovi a Hurvínkovi v interpretaci Josefa Skupy, Miloše Kirschnera a Martina Kláska.“

Protagonisté Divadla Spejbla a Hurvínka jsou naprostým fenoménem v oblasti loutkového divadla a mluveného slova – a to dokazují i na nové kompilaci, která jejich nahrávky představuje v dějinných souvislostech. Album Hurvínkův kouzelný gramofon vyšlo 8. března 2019 na CD i v digitálních formátech.

Ředitelka Divadla S + H Denisa Kirschnerová

SU6489-2

Foto © Martin Kubica

NORBERT LICHÝ

ČTE SLAVNÉ ČESKÉ KRIMINÁLNÍ PŘÍBĚHY I. M. JEDLIČKA

Deset kriminálních povídek podle skutečných případů, které vzrušily československou veřejnost v sedmdesátých a osmdesátých letech, v mistrném podání herce Norberta Lichého vychází 29. března na CD-MP3 i v digitálních formátech.

Známý reportér a spisovatel I. M. Jedlička je napsal podle vyprávění kriminalistů z různých krajů republiky. Detektivní příběhy tohoto autora jsou prověřeny časem, neboť si již před desítkami let získaly oblibu u čtenářů díky napínavému vyprávění a svižnému stylu. Nechávají nahlédnout do praxe našich nejúspěšnějších vyšetřovatelů a zároveň jsou zajímavou psychologickou sondou do lidských osudů i doby,

ve které se odehrály. Respektovaný herec Norbert Lichý, dvojnásobný nositel ceny Audiokniha roku pro nejlepšího interpreta, se ujal uměleckého ztvárnění povídek s velkou invencí a poslech každé z nich je zážitkem. Dílem dramatinizovaná četba má spád, děj umocňuje i řada hudebních motivů a zvukových efektů. Od první do poslední minuty provází posluchače sůl každé dobré detektivky – napětí.

SU6481-2

SMETANOVÉ TRIO

TŘI DRAHOKAMY KOMORNÍ HUDBY SKLONKU 19. STOLETÍ

Tři skladby, jež si Smetanovo trio vybralo pro svou další nahrávku, vznikly v rozpětí pouhých čtyř let, představují však tři různé hudební světy. Klavírní trio Antona Arenského připomíná atmosféru měšťanských hudebních salonů 19. století, kde hudba zaznívala k potěšení družné společnosti. Skladba pětadvacetiletého Alexandra Zemlinského představuje nástup hledání nového zvuku a harmonií. Jednověté trio devatenáctiletého Sergeje Rachmaninova, klavírního virtuosa a skladatele v jedné osobě, je naplněno ušlechtilou elegičností, která je tak charakteristická celé dílo příštího světoběžníka. Krátký život Antona Arenského byl poznamenán psychickým onemocněním, do života Zemlinského a Rachmaninova zasáhly vnější okolnosti – oba zemřeli v odstavu jednoho roku daleko od své vlasti, ve Spojených státech. Mezinárodně oceňované Smetanovo trio zde s temperamentem a nasazením sobě vlastním představuje tři pozoruhodné kompozice sklonku 19. století.

O novince Smetanova tria si povídáme s klavíristkou Jitkou Čechovou.

Jitko, čím vás okouzlili tyto tři nezápadné drahokamy komorní hudby sklonku 19. století, že jste si je vybrali pro nové album Smetanova tria?

Všechna tři tria mají v sobě skryté citové příbuzné rysy. Jsou nabitě emocemi, láskyplná témata plná naděje střídají nostalgicky elegická, zračící konec jedné úžasné epochy. Každý z autorů hovoří svou řečí, a přesto jasně tušíme, že díla vznikala v podobné době. Dokonce v rozmezí pouhých čtyř let mezi lety 1892-96. Postromantický náboj skýtá nádherné možnosti svobodného

vyjádření pro všechny tři nástroje, tím nás tria přitahovala a inspirovala hned od začátku jejich studia. Arensky i Rachmaninov v úctě navazují na svůj hudební idol - Petra Iljiče Čajkovského a nechávají se unášet na vlně navýsost skvostnou melodičností a jejichž expresivita podpořena barevnými harmoniemi nezná mezí. Totéž platí o Zemlinském, jehož záliba v polyfonii, mnohdy kanonicky laděná a postupně narůstající až do zvukově symfonické sazby, spíše evokuje zvukomalebnost Brahmsu. Jsou to opravdové šperky komorní hudby, trochu ve stínu velkých romantických pláten, které si ovšem zaslouží maximální pozornost. Doufáme, že naši nahrávku přispějeme

k jejich plnohodnotnému začlenění do světového repertoáru.

Co zajímavého Smetanovo trio čeká do konce sezóny?

Právě jsme se navrátili z dalšího úžasného a obrovsky úspěšného turné po USA a Kanadě, kde jsme měli možnost spolu s českou hudbou prezentovat právě Rachmaninova a Arenského, a už se můžeme pomalu chystat a těšit na další turné v příštím roce, ke kterému se i někteří letošní pořadatelé chtějí znovu připojit. Do konce této sezóny nás ovšem se Smetanovým triem čekají další úkoly, řada koncertů po vlastech českých, dva zájezdy do Anglie,

přičemž se opětovně vracíme do proslulé londýnské Wigmore Hall, a v létě návrat do jižní Ameriky, se středobodem dvou koncertů ve slavném Teatro Colón v argentinském Buenos Aires. To už se ale bezmála překulíme do další sezóny, která bude hned v září též v jižanském duchu, ovšem po Evropě, nejprve budeme koncertovat ve Španělsku a záhy poté v Itálii. Jednoduše řečeno, stále se něco děje a stále se máme na co těšit, co více si můžeme přát?

Smetanovo trio:

Jitka Čechová – klavír,
Radim Křesta – housle,
Jan Páleníček – violoncello

SU4258-2

IVO KAHÁNEK

INTERPRETEM PRVNÍ INTEGRÁLNÍ NAHRÁVKY KLAVÍRNÍHO DÍLA VIKTORA KALABISE

Jako interpret nevšední emocionální síly a hloubky si letos čtyřicetiletý Ivo Kahánek získal pověst jednoho z nejpůsobivějších umělců své generace a je mnohými považován za nejlepšího současného českého pianistu. Ve světě je pokládán za specialistu na české skladatele, jejichž dílo s nevšední emocionalitou obsáhne ve skladbách od baroka po modernu. Poslední dva roky se mimo jiné v nahrávacích studiích intenzivně věnoval odkazu skladatele Viktora Kalabise (1923–2006).

„Pro vznik první integrální nahrávky klavírního díla Viktora Kalabise byla zásadní volba interpreta – svrchovaně technicky zdatného a s hlubokým vzhledem do struktury skladatelovy hudby, jakým je právě Ivo Kahánek,“ uvedl šéfredaktor vydavatelství Supraphon Matouš Vlčinský. Ivo Kahánek k uskutečnění nahrávek ve světové premiéře s dílem Viktora Kalabise uvedl: „První myšlenka věnovat se Kalabisovu dílu vznikla logicky v hlavě profesorky Zuzany Růžičkové,

kteřá byla mnoho let jeho manželkou a až do své smrti také velkou a nadšenou propagátorkou jeho díla. Její entusiasmus byl doslova nakažlivý, a právě ona byla hlavním důvodem, proč jsem se ponořil do Kalabisovy hudby takto hluboko.“

Jakkoli Kalabis čerpal inspiraci u jiných mistrů 20. století, dospěl záhy k vlastnímu, osobitému a nezměnitelnému hudebnímu jazyku, který je dobře čitelný už v raných opusech. Nahrávka mapuje více než půl

století Kalabisovy tvorby, od poválečné První sonáty až po mistrovské miniatury zkomponované na samém sklonku tisíciletí. Po oceňovaném albu symfonické a koncertantní tvorby (SU 4109-2 – *Choc de Classica, Gramophone Editor's Choice*) a zmíněných sonátách otevírá tato nahrávka další okna do fascinujícího hudebního světa Viktora Kalabise. „Hudba Viktora Kalabise je psaná někdy nečekaným způsobem a celkově ztvárněná s menším ohledem na klavíristu a jeho

ruce. Kalabis patřil ke skupině skladatelů, kteří nesvazují svou představu tradičními zákonitostmi klavírní techniky, takže výsledná obtížnost je místy až extrémní,“ doplňuje svůj vzhled Ivo Kahánek.

První integrální nahrávka klavírního díla Viktora Kalabise, kterou vydává Supraphon ve světové premiéře 29. března 2019 v interpretaci Ivo Kahánka na 2CD i v digitálních formátech vznikla za přispění Nadačního fondu Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové.

SU4259-2

Dvojalbum obsahuje skladby:

Sonáta č. 1 op. 2 (1947),
Sonáta č. 2 op. 4 (1948),
Sonáta č. 3 op. 57 (1982),
Akcenty op. 26 (1967),
Entrata, aria e toccata op. 41 (1975),
Tři polky op. 52 (1979),
Čtyři skryvačky pro Grahama op. 71 (1989),
Dvě tokáty op. 88 (1999),
Allegro impetuoso op. 89 (1999)

Foto © Mona Martinů

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/